

ва на одного отъ тѣзи най малкы-тѣ мои
братія, на мене сте го сторили.

Тогазь ще рече и на тѣзи които съ отъ 41
лѣвѣ-тѣ му странѣ: ^аИдѣте отъ мене про-
кѣти ^ввъ огнь-тѣ вѣчный, приготвеный-
тѣ ^вза діаволь-тѣ и за ангелы-тѣ неговы.
Защото огладиѣхъ, и не ми дадохте да 42
ямъ; ожедиѣхъ, и не мя напоихте; Стра- 45
нень бѣхъ, и не мя прибрахте; голъ *блѣхъ*
и не мя облѣкохте; болень и въ тъмницѣ
блѣхъ, и не мя посѣтихте. Тогази ще му 44
отговорятъ и тѣ и ще рекътъ: Господи,
кога ты видѣхмы гладень, или жедень, или
странень, или голъ, или болень, или въ тъм-
ницѣ, и не ти послужихмы? Тогазь ще 45
отговори и ще имъ рече: Истинѣ ви казу-
вамъ, ^вколкото че не сте сторили *това* на
едного отъ тѣзи най малкы-тѣ, нито на
мене сте го сторили.

^юИ ще отидѣтъ тѣ въ вѣчна мѣкж; а 46
праведни-тѣ въ животь вѣчный.

ГЛАВА 26.

И когато свърши Исусъ всички тѣзи ду- 4
мы, рече на ученицы-тѣ си: ^аЗнаете че 2
слѣдъ два дни ще бѣде Пасха, и Сынь че-
ловѣческий ще бѣде прѣдаденъ на рас-
пятіе.

^бТогази ся събрахъ първосвященници- 5
тѣ и книжници-тѣ и старѣйшины-тѣ отъ
народа въ дворъ-тѣ на първосвященника,
който ся казуваше Каіафа, И наговорихъ 4
ся да уловятъ Исуса съ измажъ, и да го
убіѣтъ. Но думахъ: Да не е въ празд- 5
никъ-тѣ, за да не стане мѣлва между на-
родъ-тѣ.

^вА Исусъ като бѣше ^ввъ Виѳаніѣ, въ 6

^а Псал. 6; 8.
Гл. 7; 25.
Лук. 15; 27.
^и Гл. 15; 40,
42.
^в 2 Петр. 2; 4.
Иуд. 6.

^ю Прит. 14; 51.
17; 5. Зах.
2; 8. Дѣян.
9; 5.
^ю Дан. 12; 2.
Юан. 5; 29.
Рим. 2; 7, и
друг.

^а Марк. 14; 1.
Лук. 22; 1.
Юан. 15; 1.

^б Псал. 2; 2.
Юан. 11; 47.
Дѣян. 4; 25,
и друг.

^в Марк. 14; 5.
Юан. 11; 4,
2. 12; 5.

^г Гл. 21; 47.